

LXII.

Forslag til Lov

om

Skyldneres Ret til at frigøre sig ved Deponering.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 13. Januar 1932.*)

§ 1.

Bliver en Skyldner paa Grund af Fordringshaverens Forhold ude af Stand til at opfylde sin Forpligtelse til at erlægge en Ydelse, bestaaende af Penge eller Værdipapirer, skal han være berettiget til for Fordringshaverens Regning at deponere Ydelsen i Nationalbanken eller andet godkendt Forvaringssted, jfr. § 6, med den Retsvirkning, at han anses, som om han havde opfyldt sin Forpligtelse.

Det samme gælder, hvis Fordringshaveren undlader at foretage, hvad Skyldneren kan kræve som Betingelse for at yde, eller hvis der er begrundet Tvivl om, hvem der er rette Fordringshaver, og Uvisheden herom ikke kan lægges Skyldneren til Last.

Om Deponeringen skal Skyldneren saa vidt muligt underrette Fordringshaveren; Undladelse heraf medfører Erstatningspligt for deraf flydende Tab.

§ 2.

Skyldneren kan ikke kræve Ydelsen tilbage, medmindre han ved Deponeringen har taget Forbehold derom.

Er saadant Forbehold taget, har Deponeringen ikke de i denne Lov angivne Retsvirkninger.

§ 3.

Ved Ydelsens Deponering skal Skyldneren angive, til Fordel for hvem Deponeringen sker, og oplyse, hvilket Skyldforhold Ydelsen angaar.

Er Angivelsen mangelfuld, og er Ydelsen som Følge deraf betalt til urigtig Person, indtræder Frigørelse ikke. Fordringshaveren kan dog ikke afkræve Skyldneren mere end det Beløb, som er unddraget ham ved Skyldnerens Forsømmelse.

§ 4.

Den deponerede Ydelse skal udbetales til Fordringshaveren, naar denne godtgør sin Ret.

*) Se Tillæg A. Sp. 5129; Tillæg B. Sp. 483; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 472, 1ste Behandling Sp. 542, 2den Behandling Sp. 622, 3die Behandling Sp. 657.